

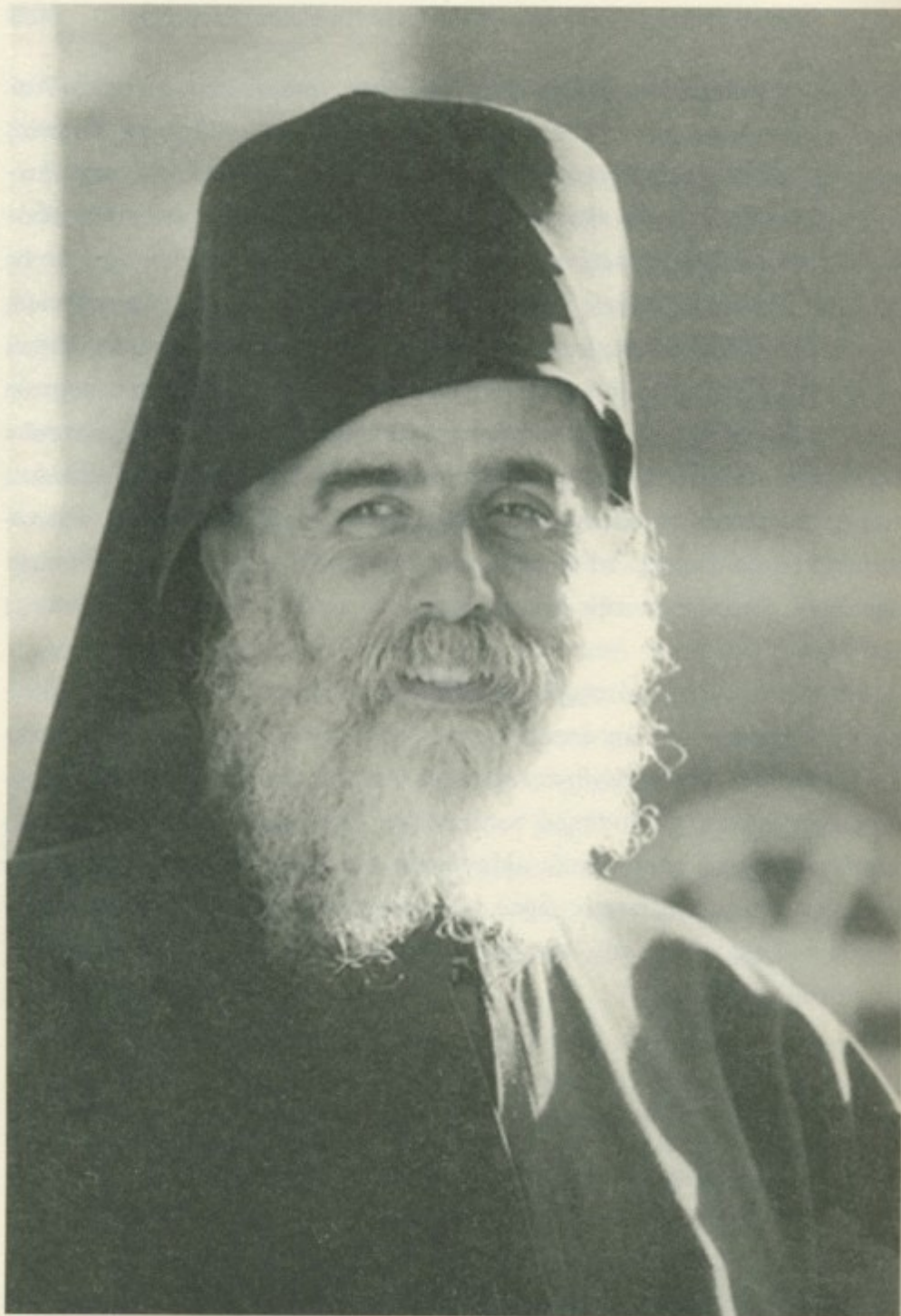
3 Ιουλίου 2024

Ιερομόναχος Ισαάκ Σταυρονικητιανός, ο Λιβανέζος Αγιορείτης Πνευματικός

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

*Γερομόναχος Ίσαάκ Σταυρονικητιανός, ὁ Λιβανέζος Ἄγιορείτης Πνευματικός
(φωτ. μοναχοῦ Γαβριήλ Φιλοθεΐτου).*

*Γερομόναχος Ίσαάκ Σταυρονικητιανός, ὁ Λιβανέζος Ἁγιορείτης Πνευματικός
(φωτ. μοναχοῦ Γαβριήλ Φιλοθεΐτου).*

Φωτογραφίες του παπα Ισαακ: <http://athosprosopography.blogspot.gr>

Γράφει ο Μοναχός Μωσής ο Αγιορείτης, για τον παπα Ισαάκ τον Λιβανέζο:

Ἱερομόναχος Ἰσαάκ Σταυρονικητιανός (1937-1998)

Ο κατά κόσμον Φαρές Ἀττάλα γεννήθηκε στό Ναμπάου τοῦ πολυπάθου Λιβάνου τό 1937. Νέος μόνασε στήν πατρίδα του. Στή συνέχεια ἦλθε γιά σπουδές στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Τήν περίοδο αὐτή γνωρίσθηκε καί συνδέθηκε πνευματικά μέ πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί κυρίως μέ τόν μακαριστό Γέροντα Παῖσιο († 1994), τοῦ ὁποίου στάθηκε καλός βιογράφος.

Τό 1979 ἔλαβε τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα καί ἀπό Φίλιππος ὀνομάσθηκε Ἰσαάκ. Τό μοναχικό σχῆμα τοῦ τό ἔδωσε ὁ Γέροντας Παῖσιος. Διετέλεσε Πνευματικός τῶν μαθητῶν τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς καί πολλῶν ἀνθρώπων. Ἐφησε ἀγαθό παράδειγμα ἀγωνιστοῦ στήν εὐλογημένη συνοδεία του, τοῦ Σταυρονικητιανοῦ Κελλιοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου στήν Κάτω Καψάλα. Ἄνθρωπος εὐφυῆς, γλυκομίλητος, φιλόπνονος, φιλότιμος, ψάλλοντας θαυμάσια μέ τήν ὠραία φωνή του. Ὑπῆρξε ἀγαθός παρηγορητής Ἑλλήνων καί Ἀράβων. Γιά τούς δεύτερους εἶχε ἀρχίσει μεταφράσεις πατερικῶν βιβλίων πρός πνευματική τροφοδοσία τους. Εὐλαβῆς, σεμνός καί μέ φόβο Θεοῦ. Ἀγάπησε τήν προσευχή, τήν ἄσκηση, τήν ἱεροσύνη, τόν μοναχισμό, τήν ἀρετή καί τήν ἐλεημοσύνη.

Ἐγραφε ὁ παπα-Ἰσαάκ γιά τόν Γέροντα Παῖσιο στό ὠραῖο βιβλίο του, *Βίος Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου*: «Τούς Ἀσκητικούς Λόγους τοῦ ἄββᾶ Ἰσαάκ τούς εἶχε στό προσκέφαλό του καί τούς μελετοῦσε πάντοτε. Γιά μιά περίοδο ἕξι ἐτῶν ἦταν ἡ μοναδική του πνευματική ἀνάγνωση. Ἐπαιρνε ἕνα στίχο καί ὅλη τήν ἡμέρα τόν ἐπανέφερε συχνά στόν νοῦ του, τόν μελετοῦσε βαθειά καί πρακτικά, “ὅπως τά ζῶα ἀναμηρυκάζουν τήν τροφή τους”, κατά τήν ἔκφρασή του. Μοίραζε εὐλογία ἕνα ἀπάνθισμα ἀπό τούς λόγους του, γιά νά παρακινήσει στή μελέτη τους. Πίστευε ὅτι “πολύ βοηθᾷ ἡ μελέτη στά Ἀσκητικά τοῦ ἄββᾶ Ἰσαάκ, διότι καί τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς δίνει νά καταλάβει κα-

Ὁ ἱερομόναχος Ἰσαάκ Σταυρονικητιανός, στήν εἴσοδο τοῦ Κελλιοῦ του.

νείς καί κάθε εἶδους μικρό ἢ μεγάλο κόμπλεξ καί ἐάν ἔχει ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει στόν Θεό, τόν βοηθάει γιά νά τό διώξει. Ἡ ὀλίγη μελέτη στόν ἄββᾶ Ἰσαάκ ἀλλοιώνει τήν ψυχή μέ τίς πολλές της βιταμίνες". Συνιστοῦσε καί στούς λαϊκοῦς νά τόν διαβάζουν, ἀλλά λίγο-λίγο, γιά νά τόν ἀφομοιώνουν. Ἔλεγε ὅτι τό βιβλίο τοῦ ἄββᾶ Ἰσαάκ ἀξίζει ὀλόκληρη πατερική βιβλιοθήκη. Ὅχι μόνο τόν μελετοῦσε ὁ Γέροντας, ἀλλά καί πολύ τόν εὐλαβεῖτο καί ἰδιαιτέρως τόν τιμοῦσε ὡς ἅγιο. Πάνω στή μικρή Ἁγία Τράπεζα τῆς "Παναγούδας", ἡ μία ἀπό τίς πέντε-ἕξι εἰκόνες πού εἶχε ἦταν τοῦ ὁσίου Ἰσαάκ. Ἀπό ἀγάπη καί εὐλάβεια πρὸς αὐτόν ἔδωσε τό ὄνομά του σέ κάποιον, ὅταν τόν ἔκανε μεγαλόσχημο ...».

Σ' ἓναν ἐπισκέπτη τοῦ Κελλιοῦ του, μέ πολλές ἐρωτήσεις, ἀπάντησε σχετικά: «Τό μόνο πού ἔχει νά ἐπιδείξει ἡ Ἑλλάδα στήν Εὐρώπη εἶναι

Ὁ ἱερομόναχος Ἰσαάκ Σταυρονικητιανός, στή νεκρική κλίνη.

ἡ Ὀρθοδοξία. Φοβᾶμαι ὅμως, καί αὐτό τό λέω μέ πόνο καί θλίψη, ὅτι οἱ Ἕλληνες σήμερα δέν εἶναι σέ θέση νά ἀναλάβουν μιά τέτοια ἀποστολή. Τό ὀρθόδοξο κύτταρο μέσα τους ὑπολειπεται. Σκέφτομαι πόσο σέ παλιές ἐποχές ἡ θεολογία ἀποτελοῦσε ἀνάγκη βιοτική τοῦ λαοῦ καί πόσο σήμερα ἔχει ἀποξενωθεῖ ἀπό τά ἐνδιαφέροντά του».

Ἀναχώρησε γιά τήν οὐράνια πατρίδα ὄλων μας στίς 3.7.1998, μετά ἀπό μακρά καί πολυώδυνη ἀσθένεια, ἡ ὁποία τόν καταταλαιπώρησε καί τήν ὁποία ὑπέμεινε γενναῖα. Στό νοσοκομεῖο πού τόν ἐπισκεφθήκαμε μᾶς ὑποδέχθηκε καί ἀποχαιρέτησε μ' ἓνα ὥραιο χαμόγελο. «Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς», κατά τό γραφικό λόγο. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του ἔγινε στό Κελλί τῆς Ἀναστάσεως, χοροστατοῦντος τοῦ φίλου του μητροπολίτου Ξάνθης Παντελεήμονος καί πλήθους ἱε-

ρομονάχων καί μοναχῶν, τήν ἐπομένη ἡμέρα. Ἀναπαύεται τώρα ἀπολαμβάνοντας τούς μισθοὺς τῶν καμάτων του, μέσα στό φῶς καί τή χάρη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τόν ὁποῖο ἀπό μικρός ἀγάπησε καί ἀκολούθησε μέ ὅλη τή θέρμη τῆς καρδιάς του.

Μετά τήν κοίμησή του, ἓνας Πνευματικός τόν εἶδε καί τόν ρώτησε: «Πῶς εἶσαι»; Τοῦ ἀπάντησε: «Καλά εἶμαι». Τόν ρώτησε ξανά: «Ὁ Γέροντας Φανούριος πῶς εἶναι»; «Καλά», τοῦ ἀπάντησε. Ὁ Γέροντας Ἑρωδίων; «Καλά». Τόν ρώτησε καί γιά κάποιον ἄλλο καί τοῦ εἶπε πῶς δέν εἶναι καλά. Δέν τοῦ εἶπε τ' ὄνομά του. Σέ ἓναν ἐπισκέπτη του ἔλεγε: «Παλιά μιλοῦσαν μέσα στά μπακάλικα καί τά καφενεῖα γιά ἀλήθειες δογματικές. Ἡ θεολογία ἔγινε ὑπόθεση πανεπιστημιακή κι ὄχι κατάσταση βιωματική. Τρέφεται ἀπό τή λογοκρατία, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά ζοῦσε ἀπό τόν Λόγο. Τό μεγαλύτερο κακό γιά τόν σημερινό ἄνθρωπο εἶναι τ' ὅτι μέσα στήν κοινωνία δέχεται τόσα πολλά ἐρεθίσματα, ὥστε τοῦ μένει ἐλάχιστος χρόνος γιά νά σκεφθεῖ τόν Θεό. Αὐτοί πού ἔχουν ἐπιδοθεῖ στήν προσπάθεια γιά τήν ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν δέν ἔχουν οἱ ἴδιοι ἐνωθεῖ μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἢ δέν ἐνίωσαν τήν ἀνάγκη νά ἐνωθοῦν μέ Αὐτό».

ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μωυσέως Ἀγιορείτου μοναχοῦ, Ἱερομόναχος Ἰσαάκ (1937-1998), *Πρωτᾶτον* 71/1998, σ. 79. Ἰσαάκ ἱερομ., *Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου*, Ἅγιον Ὄρος 2004. *Γέρον Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης (1924-1994). Ὁ ἀσυρματιστής τοῦ στρατοῦ καί τοῦ Θεοῦ*, Ἅγιον Ὄρος 2005.

, σ. 1456-1460

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.gr